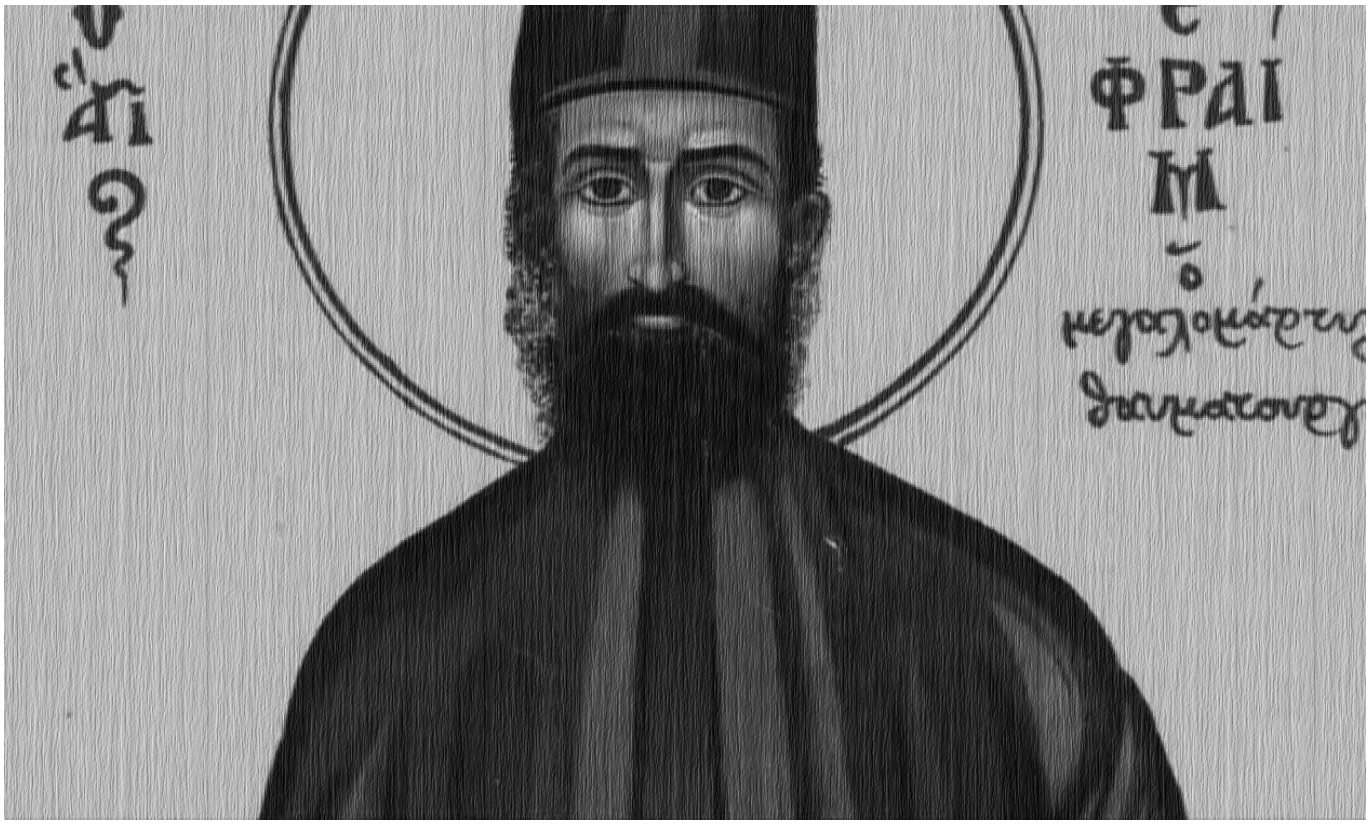
27/09/2020

Να σου πω για τον Άγιο Εφραίμ της Νέας Μάκρης

/ Ορθόδοξες Προβολές

Τόσο πολύ ζωντανός είναι ο Άγιος Εφραίμ. Τόσο πολύ κοντινός όσο είναι μια απλή καλημέρα που τη λες γελαστά και καλόκαρδα σε κάποιον στενό συγγενή σου. Τόσο πολύ ανοιχτός και τόσους πολλούς προσκαλεί που νομίζεις ότι είναι Κυριακή και ο Άγιος έχει φτιάξει εδέσματα. Τόσο πολύ προσηνής και τόσο πολύ δεκτικός που δεν το αξίζουμε τόσο.

Κανέλλα και μέλι και γεύσεις είναι ο Άγιος Εφραίμ. Φιλόξενο τζάκι του χειμώνα και λευκή μαργαρίτα της Άνοιξης και λεπτό αεράκι του Αυγούστου. Είναι ζεστούλης ο Άγιος κι έχει καρδιά μικρού παιδιού. Γι’ αυτό, πλησιάζει τους πάντες και αμέσως αποκτάει φιλίες. Λες και το θέλει πολύ να βουτάει σβησμένες ψυχές και μετά να τις κάνει λαμπάδες.

Η πλατιά κοινωνικότητά του

Ευλόγησε, φαίνεται, ο Κύριος αυτήν την πλατιά κοινωνικότητα που εκδηλώνει ο

Άγιος Ευφραίμ με τους ανθρώπους που είναι στον κόσμο. Παρακινεί ο Θεός από πάνω και ο Άγιος ξετρυπώνει ψυχές μέσα από τους βούρκους και τα έλη και τα χλωμά διαμερίσματα των πόλεων. Λες και ψάχνει τις νύχτες και τις μέρες με φακούς και χτυπώντας τις πόρτες. Λες και βγάζει υφάλμυρο ιδρώτα και λαχανιάζει ανεβαίνοντας σκαλιά.

Μάς εντοπίζει ο Άγιος Εφραίμ και ξάφνου αλλάζουνε τα πάντα. Για ψάρεμα βγαίνει ο Άγιος και πιάνει κουφάρια που δέρνονται μέσα στις θάλασσες για χρόνια. Έτσι μάς ψαρεύει ο Άγιος ως επιπλέοντα έρμαια μέσα στα έρμαια κυκλώματα που τα πηγαίνει το κύμα πέρα δώθε και κυκλικά ξανά στον κυκλώνα μας.

Γίναμε η λεία του Αγίου και πιάσαμε το δέκα το καλό. Μάς πήρε ο Άγιος και μάς κούρεψε, μάς έβγαλε τις τσίμπλες απ’ τα μάτια, μάς καθάρισε τις λίγδες στις φανέλες, μάς έλουσε με λίγο σαπούνι και μέσα σε λίγο καιρό σουλούπωσε τις έρπεις και τις μάστιγες. Σύρμα χρειάστηκε ο Άγιος για να τρίψει την πίσσα του μυαλού μας. Με τίποτα δεν παίρναμε εμπρός. Κι όμως εκείνος επέμεινε σαν πατέρας που υπομένει τα μικρά του, που ξυπνάνε και θέλουν νερό στις τέσσερις η ώρα τη νύχτα.

Εγγυάται ο Άγιος για εμάς

Έτσι λιγάκι σαν άνθρωποι, με ότι συμμάζεψε ο Άγιος, γυρίσαμε πίσω στον Κύριο για να πάρουμε νέα ευλογία και να βάλουμε νέα αρχή.

Εγγυήθηκε ο Άγιος για εμάς ενώπιον του ίδιου του Θεού. «Γι’ αυτόν εγγυώμαι εγώ. Και γι’ αυτόν, και γι’ αυτήν, και γι’ αυτούς εδώ εγγυώμαι». Με τον Άγιο Εφραίμ αγαπηθήκαμε και κάνουμε τόσες προσπάθειες για να μην τον εκθέσουμε στον Κύριο. Αποτυγχάνουμε, όμως, με κρότους, γιατί πέφτουμε πάλι στα ίδια.

Πλένει ο Άγιος τα άπλυτα όλον αυτόν τον καιρό. Μάς έχει ακόμη με τις βούρτσες χωρίς να ξεβρομίζουμε με τίποτες. Έπιασε ψείρα η ψυχή μας και σαν τις μαμάδες ο Άγιος κρατάει το χτένι στον νιπτήρα. Βάσανο είναι το ξεψείρισμα όταν έχεις να κάνεις με ψυχές. Βουτάς και ζουπάς τη μία ψείρα, πετάγονται δύο ακόμη. Ούτε που έχουμε ιδέα, τι τραβάει ο Άγιος μ' εμάς.

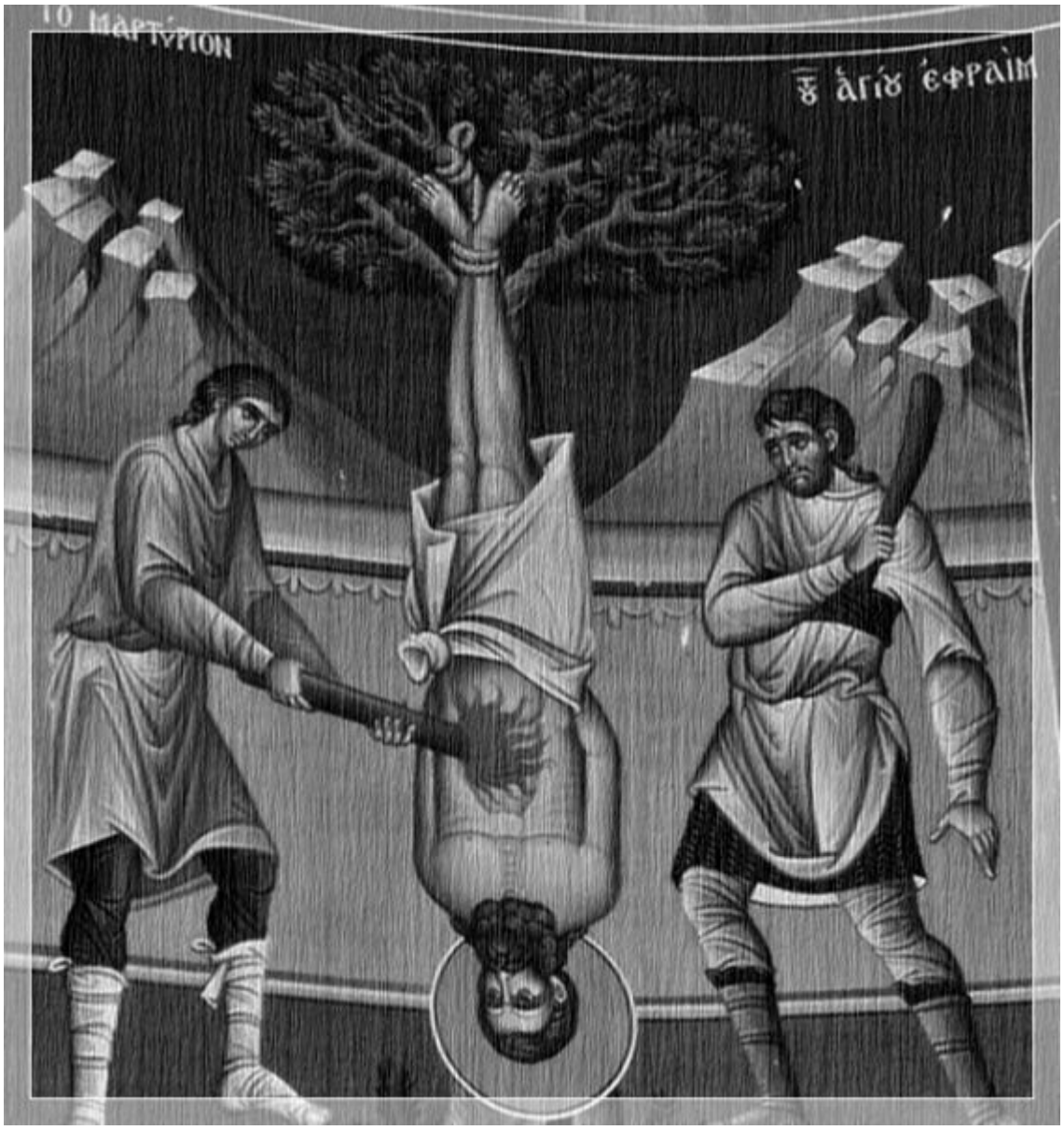
Τρέχει ο Άγιος Εφραίμ να μάς ξυπνήσει το πρωί της Κυριακής για να πάμε στη Θεία Λειτουργία. Τρέχει ο Άγιος Εφραίμ να μάς δώσει κανένα σινιάλο πριν προλάβουμε να πέσουμε σε σφάλμα. Τρέχει ο Άγιος Εφραίμ να μάς δώσει κανένα σιρόπι όταν είμαστε λίγο θλιμμένοι.

Ενδιαφέρεται πολύ ο Άγιος να μάς βρει έναν καλόν πνευματικό που θα είναι ταιριαστός με τον καθένα μας για να κάνουμε καλή εξομολόγηση και να ζούμε ζωή πνευματική. Προσπάθειες κάνει ο Άγιος να μάς βάζει να διαβάζουμε βιβλία που γράφουν του Θεού τα πράγματα. Νοιάζεται ο Άγιος Εφραίμ να μάς βρει την κατάλληλη κοπέλα για να φτιάξουμε σπίτι καλό που θα τιμάει τον Θεό και την Ελλάδα. Κι άμα έχουμε σκέψη υψηλότερη, πάλι το φροντίζει ο Άγιος και μάς βρίσκει ένα καλό μοναστήρι για να μπούμε στον στρατό του Βασιλέως και να ζήσουμε εκεί ως μοναχοί.

Ο Άγιος πελματώνεται τα πέλματά μας

Ο Άγιος δεν είναι μακριά μας. Ίσως πιο κοντά από τα ρούχα μας, τόσο κοντά είναι Άγιος. Ο Άγιος είναι μέσα στα παπούτσια μας, πελματώνεται τα πέλματα μας, όλο διακονεί την αγιότητα και βουτάει σε θάλασσες και πάγους για να τραβήξει επάνω τις ψυχές.

Ευλογεί ο Θεός τα πάντα. Βήμα δεν κάνει ο Άγιος χωρίς την ευλογία του Κυρίου μας. Γνωρίζει ο Θεός το πότε, το πώς, το γιατί. Ο Άγιος Εφραίμ πρεσβεύει και εξάπαντος ο Κύριος κρίνει το πότε θα βρέξει τα δώρα Του. Είναι επιθυμία του Κυρίου να προβάλλεται ο Άγιος Εφραίμ και ο κόσμος να παίρνει δωρεές δια μέσου των ευχών των Αγίου. Έτσι δοξάζει ο Κύριος αυτόν που κρεμάστηκε για μήνες για χάρη της Αγίας Πίστεως.

Οκτώμισι μήνες κρεμασμένος – Στο τέλος φωτιά στην κοιλιά

Μήνες ολόκληρους οκτώμισι βασανίστηκε ο Άγιος Εφραίμ. Επί διακόσιες πενήντα ημέρες οι Τούρκοι κατέσχιζαν τον Άγιο και έσπαζαν κάθε ημέρα τα ήδη σπασμένα οστά και τις ήδη σπασμένες κλειδώσεις. Βρύσες ανοίγονταν το αίμα και ο πόνος βαρούσε σαν τύμπανο. Με ξυλιές, βουρδουλιές και φτυσίματα, έτσι είχαν οι Τούρκοι τον Άγιο.

Παρέλυσαν τα χέρια του Οσίου. Τα πόδια το ίδιο ακριβώς. Το σαγόνι είχε φύγει από τη θέση του ήδη από τις πρώτες ημέρες. Το πώς υπήρχε κεφάλι στη θέση του μόνον ο Θεός το γνώριζε. Κι όμως, οι εχθροί της Πίστεως δεν είχαν ακόμη ξεθυμάνει και φούντωναν ακόμη παραπάνω, γιατί ο Άγιος ακόμη κρατούσε χωρίς

να αρνείται την Πίστη του. Οκτώμισι μήνες με τα ξύλα και ο Άγιος ακόμη προσευχόμενος!

Χραπώσανε οι Τούρκοι τον Όσιον και θέλησαν πια να τον τελειώσουνε. Τον δέσανε σε μια μουριά όλον κρεμασμένο ανάποδα, κάτω στο χώμα το κεφάλι και πάνω στο δέντρο τα πόδια να είναι δεμένα με τριχιά. Πήρανε, τότε, ένα δαυλί, ένα ξύλο αναμμένο με φωτιά, και το έχωσαν μέσα στην κοιλιά του! Σπρώξανε στα σπλάχνα του Αγίου ένα ολόκληρο ξύλο με φωτιά. Στην κοιλιά!

Τους καλομαθημένους εμάς, ένα σπίρτο μπορεί να μάς κάψει και πεταγόμαστε πάνω στο ταβάνι. Κοιτάμε να βάλουμε νερό, λίγο πάγο να βρούμε στο ψυγείο. Κι αν το κάψιμο τύχει μεγαλύτερο, ξεσηκώνουμε σπίτια κι αδελφούς, ουρλιάζουμε και είμαστε τρελοί. Υπολογίζουμε, τώρα, το κάψιμο που υπέστη ο Άγιος Εφραίμ από ολόκληρο ξύλο – μαδέρι που αναμμένο εισήλθε στην κοιλιά του. Άραγε, ποιο σχόλιο γραπτό μπορεί να περιγράψει τη στιγμή;

Ποιον έχουμε φίλο και για ποιον καμαρώνουμε εμείς

Μεγαλομάρτυς ο Άγιος Εφραίμ γιατί βίωσε μαρτύριο φρικτό, τόσο μεγάλης διάρκειας και με τόσο αποτρόπαιο τέλος, που, άμα δεν είσαι του Θεού, δεν μπορείς να το αντέξεις τέτοιο πράγμα. Μεγαλομάρτυς ο Άγιος Εφραίμ γιατί φάνηκε ίδιος σε μαρτύριο και σε πόνο και σε θάρρος και σε αντοχή, με όλους τους μεγάλους Μάρτυρες που γνώρισε ποτέ η Πίστη μας.

Ορίστε ποιον έχουμε φίλο και για ποιον καμαρώνουμε εμείς. Τον φοράμε φυλαχτό στο στήθος μας. Τον έχουμε εικόνα στα σπίτια μας. Βρίσκεται μέσα στα αμάξια μας. Βρίσκεται μέσα στις δουλειές μας. Αναπαύεται στα βλέφαρα μας. Εργάζεται μέσα στις παλάμες μας. Μάς ντύνει καλά στο κρύο. Μάς κάνει αέρα στη ζέστη. Μάς σπουδάζει. Μάς διαβάζει. Μάς παντρεύει. Μάς κουρεύει καλογέρους και καλόγριες. Μάς κάνει, μάς φτιάχνει. Ροφήματα φέρνει ο Άγιος να πιούμε οι φίλοι μαζί.

Γέμισε η Ελλάδα και η Γης με φίλους του Αγίου Εφραίμ. Γίναμε οικείοι του Αγίου και πηγαίνουμε επίσκεψη στα θαύματα, κάθε μέρα γλυκό και μέλι, θαύματα να δούνε τα μάτια σου και θαύματα να ακούσουν τα αυτιά σου! Να έχεις τον διαθέσιμο χρόνο να διαβάσεις τα χιλιάδες θαύματα. Γιατί, λένε, ότι ο Άγιος Ευφραίμ τόσο εύκολα κάνει τα θαύματα όσο εύκολα κυλάει το νερό.

Ένας διορισμός αιώνια μαζί του

Ο γλυκύτατος Ιησούς Χριστός έδωσε Εφραίμ Μεγαλομάρτυρα που τώρα εμείς τον χαιρόμαστε και εισπράττουμε όλα τα καλά. Ο Κύριος παρέδωσε Άγιο και το έπραξε τούτο απλόχερα. Παράδεισο πρώτα αιτούμαστε. Πρώτα να μπούμε στον Παράδεισο. Και, ύστερα, κάνουμε μια σκέψη, προσευχή και όνειρο μαζί, πως θα μπορούσε να μάς βάλει ο Θεός στην αιώνια συνοδεία του Αγίου, αιωνίως, δηλαδή, διορισμένους να βρισκόμαστε δίπλα στον Άγιο. Για πάντα, με τον Άγιο, αμήν!

Κώστας Παναγόπουλος – Πρακτορείο «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»